

Zpravodaj Křesťanské Modřany

Velikonoce 2005

2/2005

Na úvod

Velikonočními svátky pronikáme do nejhlubších tajemství naší víry – Bůh se z lásky k člověku podrobil smrti, aby ho sám se sebou smířil. Ježíšovo zmrtvýchvstání je potvrzením této skutečnosti.

První neděle po Velikonocích je už po mnoho let nedělí Božího milosrdenství. Jako křesťané máme přístup k této lásce Boží, kterou v Duchu svatém poznali i apoštolové. Jestliže obrátíme naše srdce k Ježíši a uznáme pravdu o naší hříšnosti a lásce k nám, můžeme stejně silně jako oni pocítit moc Božího milosrdenství. Bůh nás zve, abychom se spojili s Kristem v jeho smrti a zmrtvýchvstání a dovolili mu působit v naší duši. Když uvěříme v Krista, odevzdáme mu svůj život a otevřeme se Duchu svatému, stáváme se novým stvořením.

Přejme si, abychom opravdu poznali Boží milosrdenství a byli schopni je prokazovat druhým lidem.

K tomu Vám žehná a požehnané Velikonoční svátky Vám všem vyprošuje

otec Jiří

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOČNÍCH SVÁTCÍCH 2005 Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Praha 4 - Modřany

24. března – Zelený čtvrtek

16,30 hod. mše sv. pro rodiny s dětmi

18,00 hod. mše sv. na památku Poslední večeře Páně

25. března – Velký pátek

15,00 hod. křížová cesta pro dospělé

16,30 hod. křížová cesta pro děti

18,00 hod. obřady Velkého Pátku

26. března – Bílá sobota

16,30 hod. pobožnost u Božího hrobu

20,00 hod. Vigilie - mše sv. na Vzkříšení Pán

27. března – Hod Boží velikonoční

8,00 hod. mše sv.

9,30 hod. mše sv. pro děti

18,00 hod. mše sv.

28. března – Pondělí velikonoční

8,00 hod. mše sv.

9,30 hod. mše sv. pro děti

18,00 hod. mše sv.

K ZAMYŠLENÍ

Svatý Řehoř Veliký – Z velikonočních homilií

Svaté ženy, jež následovaly Pána, přišly k hrobu s vonnými látkami a tomu, jehož milovaly živého, i mrtvému prokazují láskyplnou péči.

Avšak to, co se stalo, představuje v Církvi svaté něco, co se má státi. Je tedy nutno slyšeti, co se událo, takovým způsobem, abychom myslili i na to, co my sami máme činiti, berouce si to za vzor. I my tedy, věřice v toho, jenž zemřel, přicházíme k jeho hrobu s vonnými látkami, jestliže naplnění vůní ctností hledáme Pána s předsevzetím dobrého díla. Ony ženy pak, jež přišly s vonnými látkami, vidí anděly, poněvadž nebeské občany spatřují duše, jež putují k Pánu skrze svaté touhy s vůní ctností.

Je nám však třeba si všimnouti, co to znamená, že anděl je viděn, jak sedí na pravé straně. Neboť co se označuje levou stranou, ne-li přítomný život, a co pravou, ne-li život věčný? Proto je psáno v Písni písní: „Levice jeho pod mou hlavou a pravice jeho mě objímá. (2;6) Protože již tedy Vykupitel vyšel z porušení tohoto života, správně seděl anděl, jenž přišel zvěstovati jeho věčný život, na pravé straně. A objevil se oděn bílým rouchem, protože zvěstoval radosti našeho svátku.

Bělost šatu zajisté hlásá skvělost naší slavnosti. Máme říci ‚naší‘ nebo ‚jeho‘? Abychom se však vyjádřili správně, řekněme ‚jeho‘ i ‚naší‘. Bylo zajisté ono vzkříšení našeho Vykupitele naším svátkem, protože nás přivedlo zpět k nesmrtelnosti, stejně jako se stalo svátkem andělů, protože uvedši nás opět do nebes, doplnilo jejich počet. O svém i o našem svátku se tedy objevil anděl v bílém rouchu, neboť tím, že my jsme uváděni zpět na výsosti, jsou napravovány ztráty nebeské vlasti.

Slyšme však již, co anděl dodává: „Hledáte Ježíše Nazaretského.“ Ježíš se vykládá jako spasitelný, tj. spasitel. A mohli býti tehdy mnozí zváni Ježíš, ale ne podstatně, nýbrž přívlastkově. Proto se též přidává místo, aby bylo zřejmé, o kterém Ježíši to bylo řečeno: ‚Nazaretského‘ A vzápětí připojil důvod: Ukřižovaného. A dodává: „Vstalť jest, není ho zde.“ Není ho zde, praví se, přítomností tělesnou. „Ale jděte a povězte učedníkům jeho i Petrovi: Předejde vás do Galileje.“ Musíme se ptáti, proč je po uvedení učedníků jmenován Petr zvlášť. Kdyby však anděl neuvedl jmenovitě toho, jenž zapřel Mistra, nebyl by se odvážil přijíti mezi učedníky. Je tedy uváděn jménem, aby nezoufal pro své zapření.

V té věci jest nám uvážiti, proč Bůh dopustil, aby on, jež ustanovil dáti do čela celé Církvi, se zalekl služby a zapřel ho. Poznáváme ovšem, že to bylo učiněno z velmi dobrotivého záměru: aby ten, jenž se měl státi pastýřem Církve, naučil se ze svého provinění, jak má býti milosrdný k jiným. Nejprve jej tedy ukázal jemu samému a potom jej dal jako představeného ostatním, aby ze své křehkosti poznal, jak milosrdně má snášeti cizí křehkost.

Dobře se pak říká o našem Vykupiteli: „Předejde vás do Galileje, tam ho uvidíte, jak vám pověděl.“ Galilea se totiž vykládá jako ‚vykonané přesídlení‘. Již zajisté přešel náš Vykupitel od utrpení ke vzkříšení, od smrti k životu, od pokuty k slávě, od porušenosti k neporušenosti. A poprvé je po vzkříšení spatřen od učedníků v Galileji, protože i my potom v radosti užíme slávu jeho vzkříšení, jestliže nyní přesídlíme z nepravostí na výšiny ctností.

NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Druhá neděle velikonoční je dnem, pro který Spasitel přislíbil mimořádnou milost dokonalého odpuštění hříchů těm, kdo v ten den přistoupí ke svátosti smíření. V evangeliu se tuto neděli čte o ustanovení této svátosti Božího milosrdenství, kterou svěřil Kristus apoštolům jako velikonoční dar. Nejde o to, že snad jindy svátost smíření působí méně účinně, ale o to, že toto je den pro tuto svátost mimořádně aktuální. Asi tak, jako nějaká věc darovaná pod stromeček se vnitřně neliší od téže věci, kterou si někdo náhodně zakoupil v obchodě, ale právě tím, že byla darována k vánocům, působí na obdarovaného intenzivněji, můžeme vidět podobně neděli Božího milosrdenství.

Boží milosrdenství není slabost, která by prostě mávla rukou nad našimi hříchy. Boží milosrdenství je síla, která ničí to, co jsme „vystavěli“ ze svých hříchů, a očišťuje naše duše. Čím úplnější a upřímnější je naše vyznání hříchů, tím skutečnější vnitřní uzdravení Božím milosrdenstvím pocítíme.

Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá na věky!

POBOŽNOST K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

Její potřebnost zdůrazňuje Svatý Otec Jan Pavel II. ve své encyklice *Dives in misericordia* slovy: „Církev musí v každém, a zvláště v současném úseku dějin pokládat za jeden ze svých hlavních úkolů hlásat a uvádět do života tajemství milosrdenství, které nám v nejvyšším stupni bylo zjeveno v Ježíši Kristu.“

Do doby jeho pontifikátu spadá svatořečení sestry Faustyny Kowalské, polské řeholnice (1905-1938), která přijala poslání šířit úctu k Božímu milosrdenství a duchovní obrodu věřících v duchu této pobožnosti. Její podstatou je hluboká dětská důvěra v Boha a stálá snaha prokazovat bližním milosrdenství skutky, slovy a modlitbou.

HODINA MILOSRDENSTVÍ

Třetí hodinu odpoledne (tj. hodinu své smrti) pojmenoval sám Pán Ježíš „hodinou milosrdenství“ pro svět a vyzývá nás, abychom v té době rozjímali o jeho umučení, zvláště o jeho opuštěnosti v hodině smrti. „V této hodině neodřeknu nic duši, která mě prosí pro mé umučení.“ Pomodleme se křížovou cestu nebo vykonejme krátkou návštěvu Pána Ježíše ve svatostánku. Není-li to časově možné, aspoň krátce rozjímajme o jeho utrpení na kříži.

„Kdykoliv uslyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí,“ řekl Pán Ježíš sv. Faustyně, „celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj; svolávej jeho všemohoucnost na celý svět, zvláště na ubohé hříšníky, vždyť v té chvíli bylo pro všechny duše otevřeno dokořán. Je to hodina velkého milosrdenství pro celý svět. V tu chvíli se dostalo milosti celému světu:

milosrdenství zvítězilo nad spravedlností. Je tu hodina, v níž vyprosíš pro sebe i pro jiné všechno. Nic neodmítanu duši, která mě prosí pro mé utrpení.“

KORUNKA K BOŽÍMU MILOSRDENSTVÍ

se modlí na běžném růženci. Na začátku se modlíme Otče náš; Zdravas, Maria a Věřím v Boha.

Následuje pět desátků, každý začíná (na velkém zrnku růžence) slovy:
Věčný Otče, obětuji ti tělo a krev, duši a božství tvého nejmilejšího Syna, našeho Pána Ježíše Krista, za hříchy naše i celého světa.

Na malých zrnkách pak desetkrát říkáme:

Pro jeho bolestné utrpení smiluj se nad námi a nad celým světem!

Korunka končí trojím zvoláním:

Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi a nad celým světem.

Korunku k Božímú milosrdenství se modlíme co nejčastěji, ale zejména v devíti dnech předcházejících neděli Božího milosrdenství, tj. Velkým pátkem počínajíc.

Modřanská farnost - kontakty

Farní úřad

ThMgr. Jerzy Gapski

Úřední hodiny na faře: úterý: 14-17.30, středa: 9-12, pátek: 14-17. (Kněze lze samozřejmě vyhledat i mimo úřední hodiny, avšak vzhledem k dalším povinnostem duchovního správce doporučujeme domluvit schůzku předem.)

Adresa fary: K dolům 5/31, 143 00 – Praha 4. Tel. 244 402 261, 724 324 555. V případě nepřítomnosti duchovního správce též tel. 604 879 084, 777 237 148.

Internetová adresa: www.modranska.farnost.cz

Číslo farního účtu: 191195305/0300

Modřanský chrámový sbor

Sbormistr Roman Z. Novák – tel. 257 960 891, 602 665 517.

Zkoušky sboru se konají ve středu od 19 hodin na faře.

Chlapecký sbor Pueri Cantate

Bližší informace podá pan ředitel kůru Miloslav Šimek (tel. 604/879084).

Internetová adresa sboru: pueri.info.

Farní Charita

Charita je otevřena vždy ve čtvrtek mezi 16-17. hodinou (ulice K otočce, za bývalou samoobsluhou, u MŠ).

Bližší informace podá paní Anna Rázková na tel. 241-77-25-35.